

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

- Εξωτερικών
- Οικονομικών
- Πολιτισμού και Τουρισμού

Θέμα: Η Βουλγαρική εισβολή

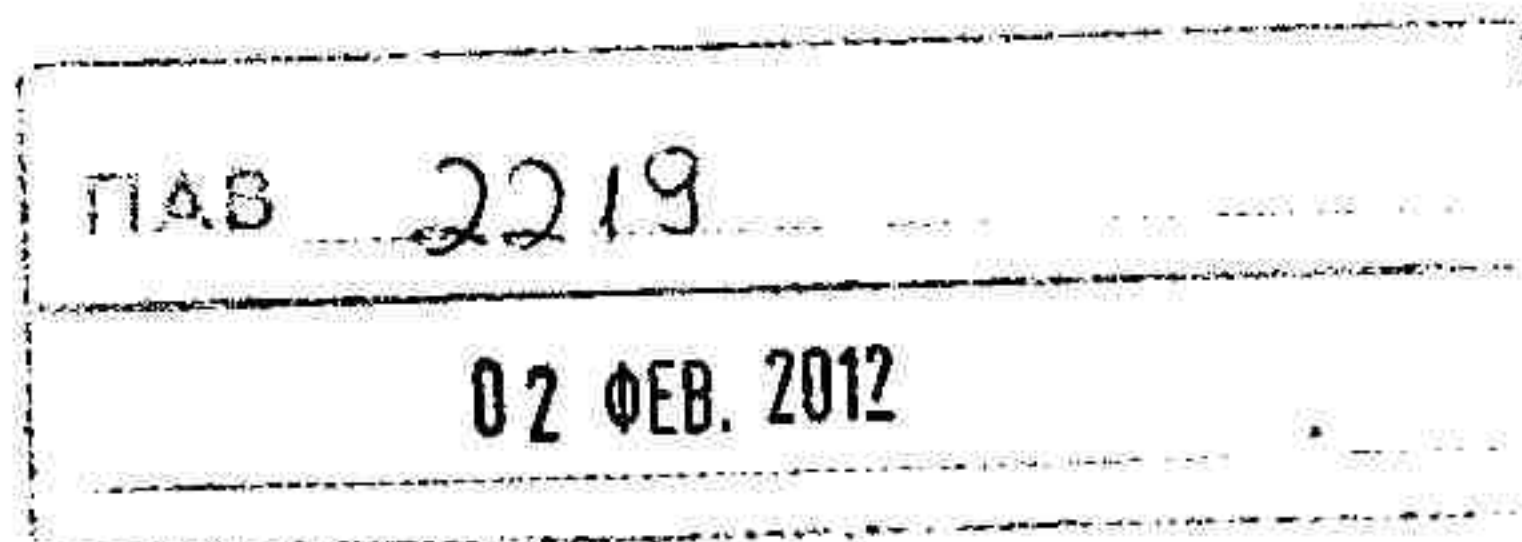
Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» (26.10.2011) που αναφέρεται στη βουλγαρική εισβολή στην Ανατολική Μακεδονία.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Η βουλγαρική εισβολή

Κύριε διευθυντά

Επιτρέψτε μου να προσθέσω μερικές γραμμές στο σημαντικό και συνταρακτικό άρθρο του κ. Ιακώβου Μιχαηλίδη, που δημοσιεύθηκε στην «Καθημερινή» για τη βουλγαρική εισβολή στην Ανατ. Μακεδονία.

Κατά την περίοδο της βουλγαρικής κατοχής της Ανατ. Μακεδονίας και Δυτικής Θράκης, και συγκεκριμένως μεταξύ Μαρτίου και Ιουνίου 1917, βουλγαρικές δυνάμεις με κεφαλής τον Αυστριακόν, τσεχικόν καταγωγής (και όχι Βούλγαρον) αξιωματικόν Βλαδίμηρον Σις προέβησαν σε συλήσεις μονών αλλά και ιδρυμάτων της περιοχής (Ι.Μ. Εικοσιφοινίσσης, Ι.Μ. Προδρόμου, Ιμαρετ Καβάλας κ.ά.), τα δε συληθέντα μετεφέρθησαν στην Βουλγαρία.

Με την Συνθήκη του Neuilly-sur-Seine, άρθρα 125 και 126, (υπεγράφη την 27ην Νοεμβρίου 1919) η Βουλγαρία υποχρεούται να επιστρέψει στην Ελλάδα (και το κράτος της Σερβίας-Κροατίας-Σλοβενίας και την Ρουμανίαν) όλα τα συληθέντα κειμήλια από τα ανωτέρω κράτη. Την συνθήκην υπογράφουν όλα τα κράτη τα οποία μετείχαν στον Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Από πλευράς Βουλγαρίας υπογράφουν ο τότε πρωθυπουργός και ο τότε υπουργός των Εξωτερικών. Από πλευράς της Ελλάδος την συνθήκην υπογράφουν ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος και ο υπουργός

Εξωτερικών Νικόλαος Πολίτης.

Σε εφαρμογή των εντολών της Συνθήκης, η Βουλγαρία επέστρεψε στην Ελλάδα ένα αριθμόν 259 χειρογράφων και ένα αριθμόν εντύπων και άλλων κειμηλίων. Ο καθηγητής Γ. Σωτηρίου, ο οποίος είχε μεταβή για την παραλαβή των συληθέντων, εδήλωσεν ότι ο αριθμός αυτός των παραδιδομένων χειρογράφων ήταν κατά πολύ μικρότερος των όσων είχαν συληθῇ. Από πλευράς Βουλγαρίας τού εδηλώνετο ότι μόνον τόσα είχαν. Το Πρακτικόν παραλαβής των ανωτέρω επιστρεφόμενων χειρογράφων υπεγράφη εις τας Αθήνας την 31ην Ιουλίου 1923.

Πράγματι επί αρκετές δεκαετίες δεν υπήρχαν ενδείξεις για άλλα χειρόγραφα κ.λπ. Μόνο κατά καιρούς δημοπρατούντο σε διάφορες δημοπρασίες μεμονωμένα χειρόγραφα με προέλευσι κυρίως την... Πράγα!

Ομως κατά την δεκαετία '70 πυκνώνουν οι ενδείξεις ότι ευρίσκονται και άλλα χειρόγραφα και κειμήλια. Στις 21, 23 Αυγούστου 1990 ιδρύεται το Ίδρυμα Ivan Dujceν όπου με κομπασμόν δηλώνεται ότι εκεί μεταφέρονται όλα τα υπόλοιπα συληθέντα χειρόγραφα και κειμήλια, τα οποία και αποτελούν το κύριον και σημαντικώτερον περιεχόμενον του Ίδρυματος.

Αυτή η κατακράτησις των συληθέντων αποτελεί καταφανή καταστρατήγησιν διεθνούς συνθήκης. Η Ελλάς δεν ηθέλησε, φαίνεται, να πιέση εντονώτερα, μάλιστα κατά την περίοδον που η Βουλγαρία επεδίωκε να εισέλθῃ στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τουναντίον διευκόλυνε την παρουσίαν της μεταξύ των λοιπών ευρωπαϊκών κρατών. Και τούτο διότι πιστεύει στην αμοιβαίαν εξυπηρέτησιν των φιλικών δεσμών οι οποίοι τον τελευταίον καιρόν έχουν αναπτυχθῇ μεταξύ των δύο κρατών.

Απομένει και η Βουλγαρία να επιδείξῃ ανάλογον σεβασμόν στις Διεθνείς Συνθήκες τις οποίες και η ίδια έχει υπογράψει. Δεν είναι μόνον υποχρέωσις προς διεθνείς συμβάσεις, αλλά και δείγμα καλῆς γειτονίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου
Αθηνών, Διευθυντής της Εθνικῆς
Βιβλιοθήκης της Ελλάδος